CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr.1r-184/25 Judecătoria Orhei, sediul Central
1-24068484-03-1r-27012025 Judecător Viorica Severin

D E C I Z I E
În numele Legii

23 mai 2025 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
În componența sa:
Preşedintele şedinţei: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul avocatului Șteliman Serghei în interesele inculpatul Alexandrov Vasile, împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 06 februarie 2025, pe cauza penală de învinuire a lui:

Alexandrov Vasile, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în sat. *****, raionul *****, studii medii incomplete, nesupus militar, se află în relații de concubinaj, nu are persoane la întreținere, angajat în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 19.12.2022, în baza art.217 alin. (2) și art.217 alin. (2) Cod penal, și prin prisma art. 70, 79, 84 alin.(1) CP, fiindu-i numită pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 06 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 01 (unu) an.

- învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art. 364^1 Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare al cauzei:
Instanța de fond: *28.01.2025 – 06.02.2025.*
Instanța de recurs: *03.03.2025 – 23.05.2025*.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 06 februarie 2025, Alexandrov Vasile a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal şi cu aplicarea art. 80[1] Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 3 (trei) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare al pedepsei lui Alexandrov Vasile, s-a calculat din 06.02.2025, cu includerea în termenul executării pedepsei stabilite prin prezenta sentință, perioada deținerii în stare de arest preventiv de la 11.01.2025, ora 02:20 până la data pronunțării prezentei sentințe 06.02.2025, inclusiv.

Măsura preventivă „arest preventiv" aplicat în privința lui Alexandrov Vasile s-a dispus menținerea până la rămânerea definitivă a sentinței, dacă nu va fi înlocuită, revocată ori modificată de către instanța de apel.

Prin sentință a fost soluționată soarta mijloacelor materiale de probă.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că, Alexandrov Vasile, la 11.01.2025, nedeținând permis de conducere de categoria/subcategoria mijlocului de transport pe care îl conducea, în urma consumului de băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică, încălcând cerințele pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, având concentrația de alcool în aerul expirat de 0,47 mg/l, a condus mijlocul de transport de model „Volkwagen Golf", cu numărul de înmatriculare *****, o perioadă nedeterminată, dar până la ora 02:20 a aceleiași zile, când deplasându-se pe străzile din localitatea s. Cihoreni, raionul Orhei, a fost stopat de către colaboratorii de poliție din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, faptele inculpatului Alexandrov Vasile întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe, cu indicii calificativi: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care nu deține permis de conducere sau care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, și se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță, inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței, în termen a depus recurs avocatul Șteliman Serghei în interesele inculpatului Alexandrov Vasile, prin care solicită admiterea recursului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 06 februarie 2025, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă sau, după caz, cu aplicarea prevederilor art. 96 alin. (1) Cod penal și amânarea executării pedepsei închisorii până la atingerea de către copilul inculpatului a vârstei de 18 ani.

<u>În susținerea cerințelor recursului, invocă următoarele argumente:</u>

În argumentarea aplicării față de Alexandrov Vasile a pedepsei cu închisoare instanța de fond a indicat că el a mai fost în conflict cu legea, însă nu s- corectat şi reeducat, continuând să avanseze în activitatea criminală, deși i sa acordat anterior o șansă, el nefiind privat de libertate. A mai indicat instanța de fond că de către inspectoratul de sector, Alexandrov Vasile este caracterizat negativ. Instanța de fond a reținut o singură circumstanță atenuată - căința sinceră a inculpatului, şi nu a reținut nici o circumstanță agravantă.

Recurentul consideră că, la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracțiunea săvârșită de către acesta este una mai puțin gravă. Instanța de fond, deși a indicat aceasta în sentință, de fapt nu a ținut cont de această circumstanță la individualizarea pedepsei. Chiar instanța de fond a indicat că raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.

La fel, menționează că, inculpatul de la bun început, de la faza urmăririi penale, a recunoscut integral vina, a conlucrat cu organul de urmărire penală şi s-a căit sincer în ceia ce a comis, căința sinceră a inculpatului a fost reflectată şi de instanța de judecată în sentință. Nici acuzarea, nici instanța de judecată nu au identificat la inculpatul Alexandrov Vasile nici o circumstanță agravantă.

Instanța de fond a indicat la o singură circumstanță atenuată - căința sinceră a inculpatului. În realitate se identifică mai multe circumstanțe atenuate, de care instanța de fond nu a ținut cont. Astfel Alexandrov Vasile este căsătorit, are loc de

trai permanent, nu se află la evidență la narcolog sau psihiatru. Deși nu este angajat oficial în câmpul muncii, el lucrează neoficial şi își câștigă cinstit existența. Alexandrov Vasile crește şi educă un copil minor. Deoarece copilul nu a atins vârsta de 3 ani, soția inculpatului nu are posibilitatea să lucreze, fiind ocupată cu îngrijirea copilului. Deci inculpatul este unica persoană care întreține familia, inclusiv şi copilul minor. În afară de copilul minor la întreținerea inculpatului se află străbunica care este de o vârstă înaintată. Astfel plasarea inculpatului la închisoare lasă fără surse de existență 3 persoane - soția, copilul minor şi străbunica acestuia.

Instanța de fond a indicat că inculpatul Alexandrov Vasile, la locul de trai se caracterizează negativ de către Ofițerul de Sector al SP nr. 3, Chiperceni al IP Orhei. Totodată instanța nu a ținut cont de faptul că la individualizarea pedepsei are relevanță caracteristica de la locul de trai, administrația de la locul de trai fiind reprezentată nu de inspectoratul de sector, ci de Primărie. Totodată, conform caracteristicii eliberate de către Primăria sat. *****, se reține că inculpatul pe parcursul anilor a avut careva încălcări de disciplină şi plângeri în adresa sa, la moment crește şi educă un copil. Astfel se atestă că deși anterior Alexandrov Vasile a avut un comportament negativ, în ultimul timp el s-a corectat şi s-a reeducat, corectându-și comportamentul.

Instanța de fond nu a luat în considerație că sentința judecătoriei Orhei din 16.05.2023, care a stat la baza individualizării pedepsei penale, a fost atacată cu apel şi decizia instanței de apel nu a fost pronunțată. Deci sentința nu a intrat în vigoare şi Alexandrov Vasile nu se poate de considerat ca o persoană anterior condamnată. O atare motivare a instanței de fond încalcă principiul prezumției nevinovăției, conform căruia orice persoană se consideră nevinovată, până când vinovăția sa nu va fi stabilită printr-o sentință definitivă.

La caz gravitatea infracțiunii şi personalitatea inculpatului nu făceau necesară aplicarea pedepsei închisorii, iar scopul pedepsei putea fi atins prin aplicarea unei amenzi, fie chiar şi în cuantum maximal. Instanța de fond nu a ținut cont de faptul că la caz scopul pedepsei putea fi atins şi prin aplicarea amenzii şi contrar prevederilor art. 75 alin. (2) Cod penal a aplicat față de inculpatul Alexandrov Vasile o pedeapsă sub formă de închisoare.

La caz, ținând cont de faptul că inculpatul Alexandrov Vasile are la întreținere un copil minor şi este unicul întreținător al acestui copil (soția fiind ocupată cu îngrijirea copilului ce nu a atins vârsta de 3 ani nu are posibilitatea să lucreze), instanța de judecată, chiar dacă ajungea la concluzia că pedeapsa cu amenda nu ar fi suficientă, urma să aplice art. 96 alin. (1) Cod penal şi să amâne executarea pedepsei până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani.

Privarea de libertate a inculpatului Alexandrov Vasile, în situația când el este unicul întreținător al familie, reprezintă de fapt o pedeapsă nu doar pentru el, dar şi

pentru familia sa (inclusiv pentru copilul minor) care rămân fără surse de existență. În așa situație amânarea executării pedepsei până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani înlătură consecințele negative pentru soția şi copilul lui Alexandrov Vasile, deoarece la acel moment copilul va avea o vârstă ce va permite să lucreze soției lui Alexandrov Vasile. Totodată, instanța de fond nu a luat în calcul nici posibilitate aplicării art. 90 sau 90^1 Cod penal.

În altă ordine de idei, recurentul a invocat încălcarea dreptului la un proces echitabil și la o remediere efectivă, prin faptul că, la data finalizării urmăririi penale apărarea a înaintat judecătorului de instrucție un demers privind revocarea măsurii preventive. Prin încheierea din 30 ianuarie 2025 judecătorul de instrucție şi-a declinat competența în folosul instanței de fond, deoarece între timp, procurorul a expediat cauza penală în instanța de judecată. Instanța de fond a omis să se expună asupra demersului apărării privind revocarea măsurii preventive sub formă de arest.

Neexaminarea acestui demers constituie o încălcare a dreptului lui Alexandrov Vasile la un proces echitabil garantat de art. 6 alin. (2) al Convenției Europene. La caz e relevantă jurisprudența instanțelor de judecată pe cauze similare. În atare cazuri, când instanța de fond nu se expune asupra demersului apărării de revocare sau schimbare a măsurii preventive, jurisprudența națională consideră că a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

Demersul privind revocarea măsurii preventive sub formă de arest viza dreptul la libertate şi siguranță, garantat de art. 5 al Convenției Europene. Prin urmare instanța urma să-l examineze „efectiv", adică sau să-l admită, sau să-l respingă. Cu toate acestea demersul în cauză aşa şi nu a fost examinat, fiind încălcat dreptul fundamental a lui Alexandrov Vasile la o remediere efectivă, garantat de art. 13 al Convenției Europene.

Astfel recurentul consideră că, unica posibilitate de reparare la nivel național al acestor încălcări ale drepturilor fundamentale a lui Alexandrov Vasile este aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4) CPP şi reducerea cu titlu de compensare, a pedepsei aplicate inculpatului, în special aplicarea amenzii sau amânării executării pedepsei închisorii până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursurilor şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursurilor, părțile nu au depus referință asupra recursurilor declarate.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, Colegiul a ajuns la concluzia, că recursul declarat de avocatul Șteliman Serghei în interesele inculpatului Alexandrov Vasile împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 06.02.2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea sentinței date fără modificări, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. **(11)** Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364^1 alin. (3) Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, acceptate de către inculpat, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu (f.d.134).

Respectiv, chestionându-l pe Alexandrov Vasile în ce privește faptele imputate prin rechizitoriu și cercetând baza probantă administrată pe caz, instanța în corespundere cu art. 364^1 alin. (4) Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară din 04.02.2025 i-a admis cererea reieșind din faptul, că din probele administrate rezultă că fapta îi este dovedită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului, potrivit regulilor de audiere a martorului (f.d.135). Drept urmare, cercetând baza probantă administrată pe caz și recunoscută de inculpat, cu includerea ei în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța a concluzionat vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal.

Astfel, în raport cu materialul probator administrat pe caz, inculpatul Alexandrov Vasile și-a recunoscut integral vinovăția în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond, depunând declarații benevole în ce privește

circumstanțele comiterii infracțiunii, împrejurările faptei expuse de el coroborând întru tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenții, utilității, pertinenței, veridicității și coroborării reciproce, motivare pe care instanța de recurs o acceptă.

Ținând cont de faptul, că probele verbale și materialele scrise, pe care instanța și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpatului, detaliat sunt redate în conținutul sentinței de condamnare, Colegiul conchide inutilitatea expunerii lor repetate, cu atât mai mult că în această parte sentința nu a fost atacată.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul constată, că sentința instanței de fond nu a fost contestată în latura încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, ci în latura pedepsei stabilite de prima instanță.

Dat fiind faptul că, sentința se contestă doar în latura stabilirii pedepsei penale cu închisoare, Colegiul se va expune numai în această parte, reținând caracterul ei motivat și argumentat oferit de către instanța de fond, ce este bazat pe aspectele de drept și împrejurările faptice a cauzei, urmare a cărora, nu s-au stabilit circumstanțe, care ar permite aplicarea prevederilor art. art. 90, 90^1, 96 alin. (1) Cod penal sau aplicarea pedepsei cu amenda, or, recunoașterea vinovăției, căința sinceră și acceptarea procedurii restrânse de examinare a cauzei, în calitate de circumstanțe atenuante, i-a asigurat reducerea limitelor de pedeapsă în temeiul art. 80^1 Cod penal, fiind imposibilă utilizarea lor repetată pentru aplicarea prevederilor enumerate mai sus, pentru a nu le acorda dublă valență.

Ca urmare, instanța de recurs apreciază critic argumentele recurentului invocate în cererea de recurs, prin care se solicită aplicarea pedepsei cu amendă sau cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, și reține următoarele:

În conformitate art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât

şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit prevederilor art.75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiuni săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Reieșind din norma legală, urmează că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului.

Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau cuantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

În susținerea poziției de respingere a recursului, Colegiul penal menționează că instanța de fond la aplicarea pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care, conform dispoziției art. 16 alin. (3) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, de personalitatea inculpatului Alexandrov Vasile.

Potrivit materialelor cauzei urmează că, inculpatului Alexandrov Vasile anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 19 decembrie 2022, în baza art. 217 alin. (2), art. 217 alin. (2) Cod penal, și prin prisma art. 84 alin. (1) Cod penal, fiindu-i numită pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 06 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 01 (unu) ani (f.d. 50-55).

De menționat este faptul că pe rolul Curții de Apel Nord, se află spre examinare apelul declarat de procurorul în Procuratura raionului Orhei, Carasec Ana împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 16 mai 2023, prin

care Alexandrov Vasile a fost recunoscut vinovat în baza art. 174 alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă cu închisoare pe un termen de 02 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, fiind cumulată sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 19 decembrie 2022 și prin cumul parțial, i s-a stabilit pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 02 (doi) ani 02 (două) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendare condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 02 (doi) ani.

Conform cazierului contravențional, inculpatul până la data de 01.10.2023 a fost atras la răspunderea contravențională de 10 ori, inclusiv în baza art. 354 alin. (1) de două ori, art. 69 alin. (1) și art. 78^1 Cod contravențional.

Ca urmare, Colegiul penal indică, că anterior în privința inculpatului Alexandrov Vasile a fost aplicată pedeapsa privativă de libertate cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal. Însă, inculpatul nu a conștientizat caracterul infracțional al acțiunilor sale și a continuat comiterea faptelor infracționale, și la data de 11.01.2025, a comis altă infracțiune care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, fapt care demonstrează că inculpatul nu a stat pe calea corijării.

Colegiul penal remarcă, că instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 sau 90^1 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta prejudiciabilă încă de la momentul descoperirii ei.

În altă ordine de idei, Colegiul penal menționează că prevederile art. 96 alin. (1) Cod penal, statuează că, femeilor condamnate gravide şi persoanelor care au copii în vârstă de până la 8 ani, cu excepția celor condamnate la închisoare pe un termen mai mare de 5 ani pentru infracțiuni grave, deosebit de grave şi excepțional de grave, infracțiuni prevăzute la cap. I, II, III, VII, VIII, XIII şi XVI, instanța de judecată le poate amâna executarea pedepsei până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani.

Colegiul penal reține că aplicarea acestei prevederi, este o măsură facultativă, pe care instanța o poate aplica atunci când consideră că mamelor sau părinților cu copii mici care au fost condamnați pentru anumite infracțiuni, urmează de a le permite să își îndeplinească obligațiile față de copii cu scopul de a preveni abandonul sau neglijarea acestora. Condiții care nu s-au regăsit în cauza din speță.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că pedeapsa cu amendă sau cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal, suspendarea parțială a executării pedepsei în temeiul art. 90^1 Cod penal, sau amânarea executării pedepsei cu închisoarea în temeiul art. 96 alin. (1) Cod penal, nu va fi corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptei comise de inculpat şi circumstanțelor cauzei, nu poate fi considerată adecvată şi nu va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale, la părerea instanței de recurs corectarea inculpatului este posibilă numai în condițiile izolării de libertate, din care considerente recursul declarat este nefondat.

În consecință, instanța de recurs critic apreciază argumentele avocatului, precum că pedeapsa cu închisoare pe un termen de 02 ani 03 luni este prea aspră, iar o pedeapsă echitabilă ar fi cea sub formă de amendă sau amânarea executării pedepsei cu închisoarea în temeiul art. 96 alin. (1) Cod penal, or, încrederea acordată la condamnarea anterioară, inculpatul nu a justificat-o, dând dovadă de faptul că nu stă pe calea corijării.

Totodată, se reține prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, care statuează că, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Sancțiunea art. 264^1 alin. (5) Cod penal prevede două tipuri de pedeapsă: amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Ca urmare, aplicând prevederile art. 80^1 alin. (2) Cod penal, se stabilește noile limite minime şi maxime de pedeapsă: amendă de la 2250 sau închisoare de la 01 ani 06 luni până la 3 ani 9 luni.

Deci, instanța de fond corect i-a stabilit pedeapsa inculpatului pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani și 3 luni în baza art. 264^1 alin. (5) Cod penal.

Colegiul penal va respinge ca nefondat argumentul avocatului privind neexaminarea de către instanța de fond a demersului apărării privind revocarea măsurii preventive, or, atât la cererea de recurs cât și la materialele cauzei, lipsesc careva înscrisuri care ar sugera existența unui astfel de demers al apărării sau existența unei încheieri prin care judecătorul de instrucție să-și decline competența de la examinarea acestui demers.

Dimpotrivă, la materialele cauzei se constată demersul procurorului în Procuratura raionului Orhei, Boșcanean Vladislav, înaintat la data de 11.01.2025, prin care s-a solicitat aplicarea măsurii preventive „arest preventiv” în privința învinuitului Alexandrov Vasile, care a fost admis prin încheierea Judecătoriei

Orhei, sediul Central din 13.01.2025,, fiind aplicat „arestul preventiv” în privința învinuitului din data de 11.01.2025 până la 10.02.2025.

Colegiul penal va respinge celelalte argumente invocate de către avocat în interesele inculpatului, în ce privește corectarea inculpatului așa cum acesta anterior a fost condamnat în baza unei infracțiuni care se atribuie la categoria celor grave, iar actuala condamnare este în baza unei infracțiuni care se atribuie la categoria celor mai puțin grave, precum și faptul că instanța de fond nefondat a pus la baza individualizării pedepsei o sentință care nu are caracter definitiv și irevocabil.

În viziunea instanței de recurs, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptei infracționale comise, corespunde normelor legale, instanța de fond corect stabilind pedeapsa sub formă de închisoare cu executarea ei reală reieșind din toate circumstanțele cauzei penale stabilite şi amplu expuse în conținutul sentinței contestate.

În circumstanțele stabilite a cauzei penale, Colegiul consideră că pedeapsa reală de privare de libertate, va fi efectivă pentru reeducarea şi corijarea inculpatului, pedeapsă pe care instanța de apel o consideră echitabilă faptei infracționale săvârșite şi fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale şi care va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal consideră, că în cadrul examinării recursului careva temeiuri de modificare ori casare a sentinței nu au fost stabilite, cererea de recurs declarată de către avocatul Șteliman Serghei în interesele inculpatului Alexandrov Vasile, urmând a fi respinsă ca nefondată, cu menținerea în vigoare a sentinței contestate, care este una legală şi întemeiată.

În corespundere cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Șteliman Serghei în interesele inculpatului Alexandrov Vasile declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 06 februarie 2025, prin care inculpatul Alexandrov Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 02 (doi) ani 03 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, se respinge ca nefondat, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: **Ghenadie Liulca**

Judecător: **Aurelia Andronache**

Judecător: **Ludmila Iarmaliuc**